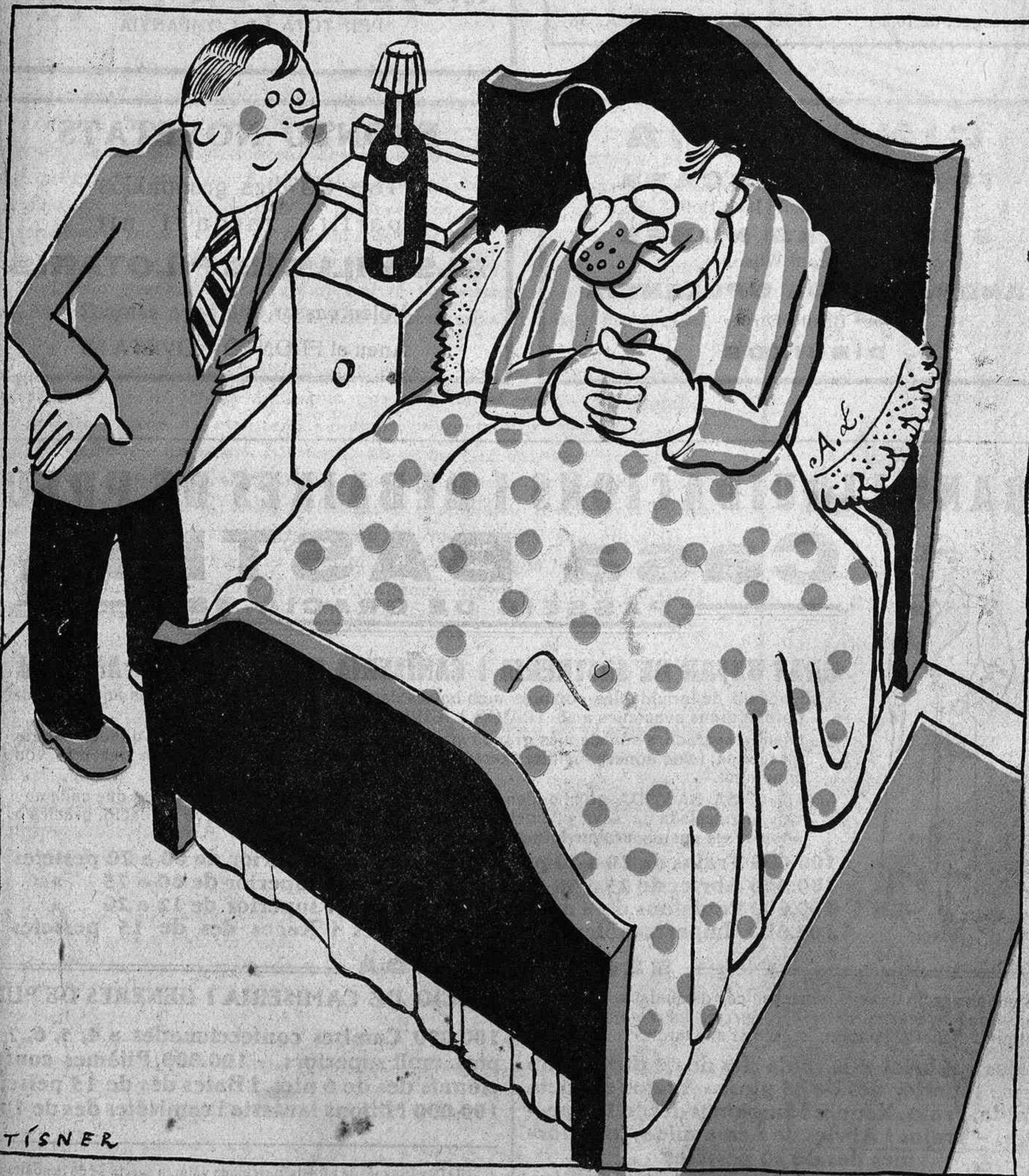

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

TÍSNER

—No em puc moure de Sant Rafael: els aires colonials no em proven.

CLÍNICA GALLEGO

Vies urinàries - Matriu - Sífilis
Impotència - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9
Diumenges, de 10 a 1 NOU DE LA RAMBLA, 18

TEATRE COMIC

(PALAU DE LA REVISTA)
Companyia de Josep L. Campua i Josep Santpere

¡EXIT! ¡EXIT!
MUJERES DE FUEGO

PER TOTA LA COMPANYIA

CINE TALIA

TRAS LA MASCARA

per Boris Karloff i Jack Holt

SOBRE LAS NUBES

per Dorotti Wilson

ANDRAJOS DE OPULENCIA

per Beetty Furner

DIBUIXOS

FRONTO NOVETATS

Tots els dies grandiosos
partits tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

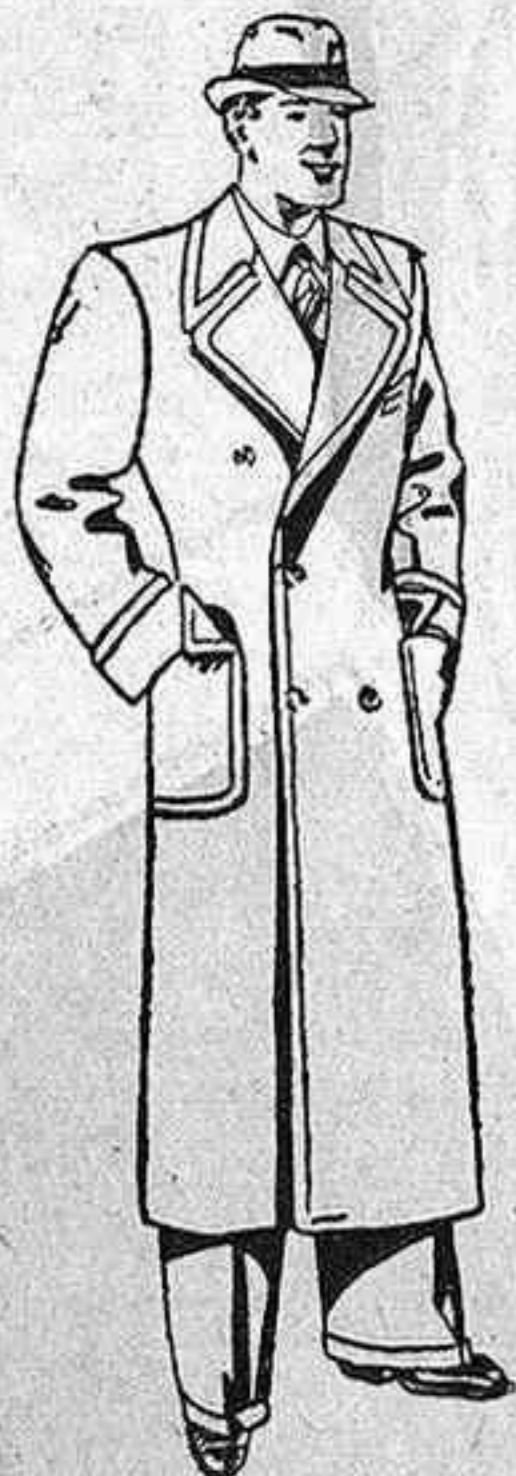
Voleu passar una bona estona?

Aneu al FRONTÓ NOVETATS

GRANS LIQUIDACIONS I REBAIXES DE PREUS

Casa BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICA

Amb ocasió de formidables compres amb baixes de preus, li permeten oferir-vos aquesta temporada grans avantatjes amb TRAJOS I ABRICS.

Els nostres aparadors són els més grans i més ben presentats de tot Barcelona d'indumentària masculina, i vos donaran reflexe exacte de la moda per escollir la elegància que més vos convingui.

Amb la CASA BASTIDA no hi poden res els seus competidors. Es la única casa que cada any veu augmentada la seva clientela i la xifra de negoci des de la seva fundació, gràcies a adoptar els gustos més moderns als sorprenents preus següents:

100.000 Trajos de 20 a 50 pessetes i classe més superior de 60 a 70 pessetes

100.000 Abrics de 25 a 50 pessetes i classe més superior de 60 a 75 »

100.000 Pantalons de 5 a 10 ptes. i classe més superior de 12 a 20 »

100.000 Impermeables Plumes, Trinxeres i Xecos des de 15 pessetes

SECCIO A MIDA

Tenim una secció que ens permet en cas de qualsevol compromís que necessiteu un trajo de carrer, dol o etiqueta escollint-lo al matí, el podreu tenir llest a la tarda.

Trajos i Abrics a la mida des de 60 ptes. i amb classe superior des de 85 ptes. - Trajos etiqueta a mida, Fraks, Xaqués i Smokings desde 100 pessetes. - Trajos i Abrics de nen a mida, totes formes des de 30 pessetes

SECCIO DE CAMISERIA I GENERES DE PUNT

100.000 Camises confeccionades a 4, 5, 6, 7 i 8 ptes. molt superiors. - 100.000 Pijàmes confeccionats des de 6 ptes. i Bates des de 15 pessetes.

100.000 Mitjons fantasia i camisetes des de 1pta.

Obsequiem amb segells d'Estalvi Popular de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi i altres presents a proporció amb l'import de la compra

NOTA: Els que de fora de Barcelona vulguin servir-se de la nostra casa poden escriu-re i adjuntant 0'50 ptes. en segells, rebran figurins, mostres i un sistema especial per a prendre les mides amb les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels sis dies.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ,
PENEDIDES, 8. - Telèfon 21361
(ARREPENTIDAS)
BARCELONA

FORA DE BARCELONA :-
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
ESPANYA: trimestre 3 Pesseïes
ESTRANGER: trimestre 5 Pesseïes

Crònica

El carretó del drapaire

Ara, gairebé no en corren d'aquells clàssics carretonets que a toc de corneta recollien els estriis vells i inútils, les deixalles d'una casa en orris i la variada i heteròclita munió dels objectes més diversos i desconcertants. Només, de tant en tant, sobretot després de festes sonades, passa el carro del qui compra ampolles buides, especialment les de xampany, ampolles que en llur davallada, després de contenir vins de marca, es resignen a ésser modest receptacle d'un espumós de vuit rals.

No direm que l'ofici de drapaire ha anat per terra, sinó que s'ha transformat i ha guanyat en categoria. Tot té tendència al monopoli i hom agavella draps i ferro vell, com també escombraries i restes d'institucions tronades.

Els típics carretonets dels drapaires acostumaven, en el seu bon temps, a lluir una bandera feta de pellingots, que molt sovint era la «rojo-gualda», de funesta i picaresca memòria, i hom es preguntava a vegades si no hi havia quelcom d'expressiu i simbòlic en aquest fet de posar marca a la mercaderia, com una branca de pi a la porta d'una taverna.

L'ofici de drapaire, malgrat les seves evolucions, reculades i avenços, no passarà mai de moda, car sempre hi haurà coses que envelleixen i que fan nosa, i mentre el que ahir era flamant i en bona forma va a augmentar el pilot de la farda, el vell té tendència a tornar-se antic i a valer més que quan era nou. Cal témer la valoració idolàtrica dels tresors amagats dels drapaires.

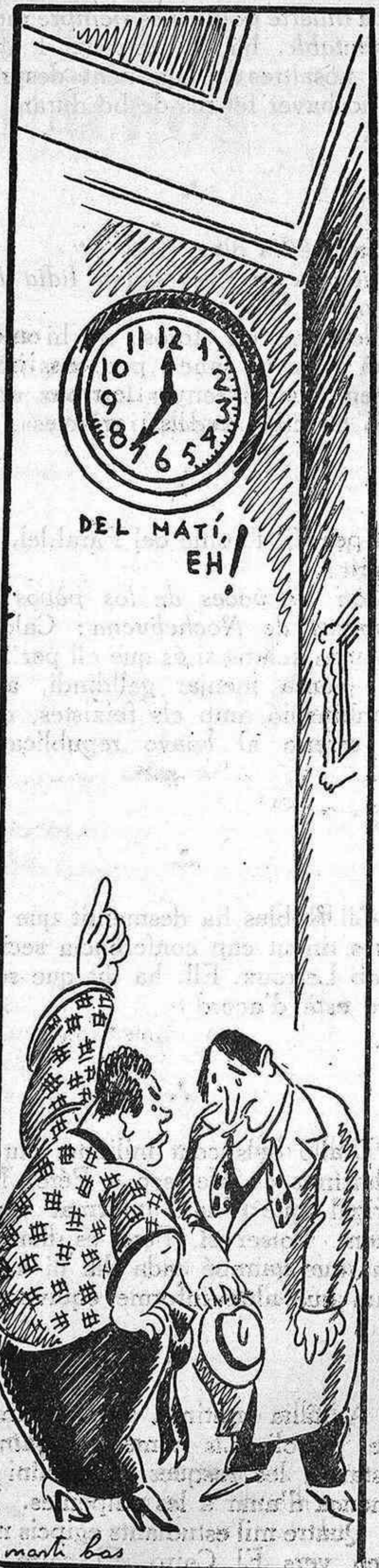
No fa pas més de quatre anys que el munt dels trastos inútils «es va enriquir» amb una corona, un tron tronat, uns títols de personatges de «Castell del Tres Dragons», unes casaques i unes lliurees virrolades i una paperina de neules en forma de pergamins reials i de butlles pontificies. Hi va anar, de més a més, l'instrumental amb què hom feia sonar l'orgue de gats que entonava aquella Marxa de Cadis, la gran desmembradora, el testament d'Isabel la Catòlica i àdhuc aquella bandereta que feia de guió en els bons temps dels drapaires ambulants. Tota aquesta farda es va lliurar dels focs de Sant Joan i del rosec de les màquines trinxadores de draps i de paperassa, i hom la va conservar curosament com a peces de museu o com a lliçó de coses.

Apa; hi ha res més pel drapaire? Tererí-tererí! Draps i ferro vell!

PANICAL

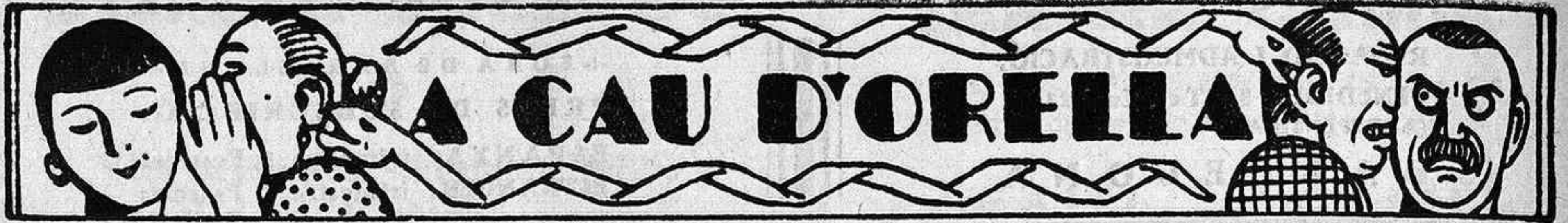
Català:

Llegueix i fes llegir L'ESQUELLA

LA MULLER DEL DIPUTAT

—I què? ¿També em voldràs fer creure que véns del Congrés?

La muerte política es siempre muy lamentable, ha dit Lerroux. I afegim nosaltres: Majorment després de no haver fet res de bo durant la vida.

**

També ha dit:

Siempre soy yo quien lidia los Miuras.

Nosaltres en «toros» no hi entenem gaire ni ganes, però ens imaginem que el senyor Lerroux «només ha lidiat vedells i gràcies».

**

I, per fi, l'home del Paral·lel, ha afegit:

Son las voces de los pavos en vísperas de Nochebuena: Caldria que ens aclarís si és que ell per Nadal pensa menjar galldindi, amb combinació amb els feixistes, o si es referia al «pavo republicano»

**

Gil Robles ha desmentit que hagués tingut cap conferència secreta amb Lerroux. Ell, ha dit que sempre està d'acord.

**

D'allò dels cent milions, diu en Martínez de Velasco a Pérez Madrigal que l'han informat malament. Potser sí. Però es dona el cas que gairebé cada dia hi ha algun que altre informe equivocat...

**

A Itàlia continua l'embargament del petroli. Els homes de quinquè estan a les fosques. Mussolini comença d'anar a les palpentes.

Quatre mil estudiants egipcis marxen vers El Cairo. El caire que pren això no agradarà gaire als anglesos.

**

Ha dit l'home de moda.—Yo voy ahora a cenar y consultaré con el plato.

Es de l'única manera que pot aclarir una miqueta el seu cervell, com ha fet sempre. *Omplint el ventre.*

**

Segons el senyor Lucia, els marxistes varen robar catorze milions al banc d'Astúries i estan en paus:

Home! El creïem «frescales» però no tant. També «Diego» Corrientes feia de les seves, i la gent honrada no el va imitar mai.

**

Diu el Noticiero de Saragossa. Un pueblo de ateos seria un pueblo ingobernable.

El Noti té raó, fóra més fàcil de governar un poble de cavernícoles; tot quedaria a casa.

**

Madrigal ha defensat Moreno Calvo, però en Madrigal qui el defensarà? Suposem que Moreno Calvo.

**

—Mira que haver de tapar els forats de la censura!

Un retall de la secció de Corts Royo Villanova.—Yo no he dicho eso.

Cano López.—Tampoco lo dije yo!

Samper.—¡Rectifico!

Salazar Alonso.—Entonces ¿quién lo dijo?

Samper.—El Sr. Royo Villanova.

Royo Villanova.—Lo dijo el señor Cano López.

Cano López.—Fué el Sr. Salazar Alonso.

Salazar Alonso.—Es cierto. ¡Fuí yo! Rectifico.

No n'hi ha un pam de net pel que es veu.

**

Segons la premsa cullera (la cullera sempre va a la dreta), els abissinis han adoptat la tàctica de llançar ampolles de gasolina contra els tancs italians per tal d'obligar a sortir-ne els conductors.

Suposem nosaltres que després hi deuen llençar llumins encesos.

**

El Debate opina que això de les denúncies al Parlament és un mal camí.

Té raó; més valdria, fóra més lleial i més espanyol amagar els embolics i callar-ho tot.

Al camp regna nerviositat pel mercat dels blats. Tothom està nerviós, desorientat. Comprenem que els farinares no estiguin tranquils. Però els del plom a la farina van fent.

**

Hom diu que el paper moneda és un niu de microbis.

Potser, vetllant per la salut del poble, les dretes procuren que els pobres no mengin.

**

La «pepita» d'or més gran que s'ha trobat és la anomenada Sarah

Sands. En què quedem? Es Pepita o és Sarah?

**

A Saragossa la policia ha descobert una reunió clandestina d'elements de la C. N. T. a casa d'un barber. Eren quatre i van ésser detinguts tots. Això són serveis. Ara que, la veritat, això del barber... ¿Voleu dir que no ens prenen el pèl...?

**

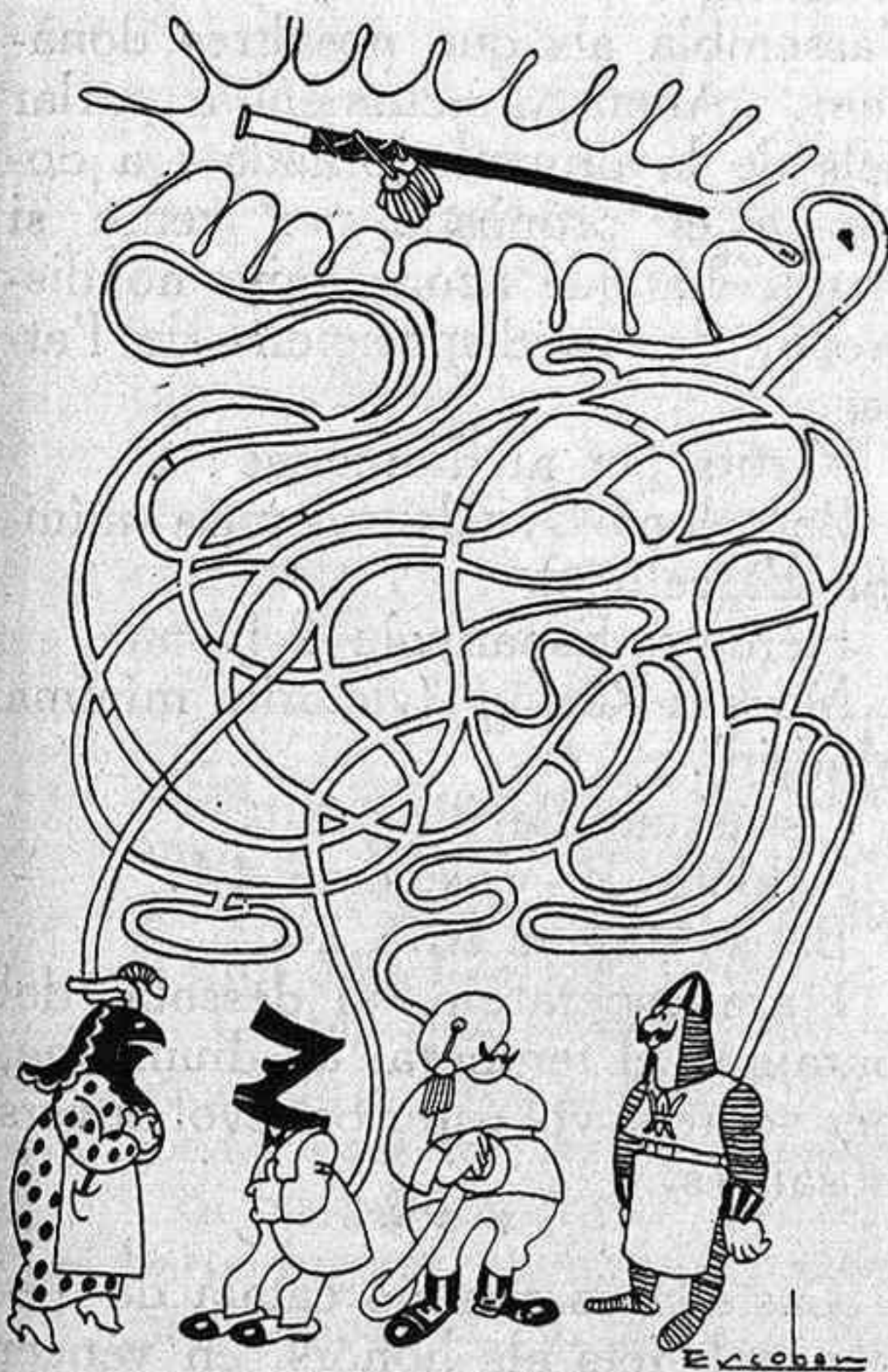
Ha estat trobada a la via pública una cartera que és lluirarà al qui n'acrediti la propietat. Estem segurs que no l'ha perduda cap ministre cedista.

**

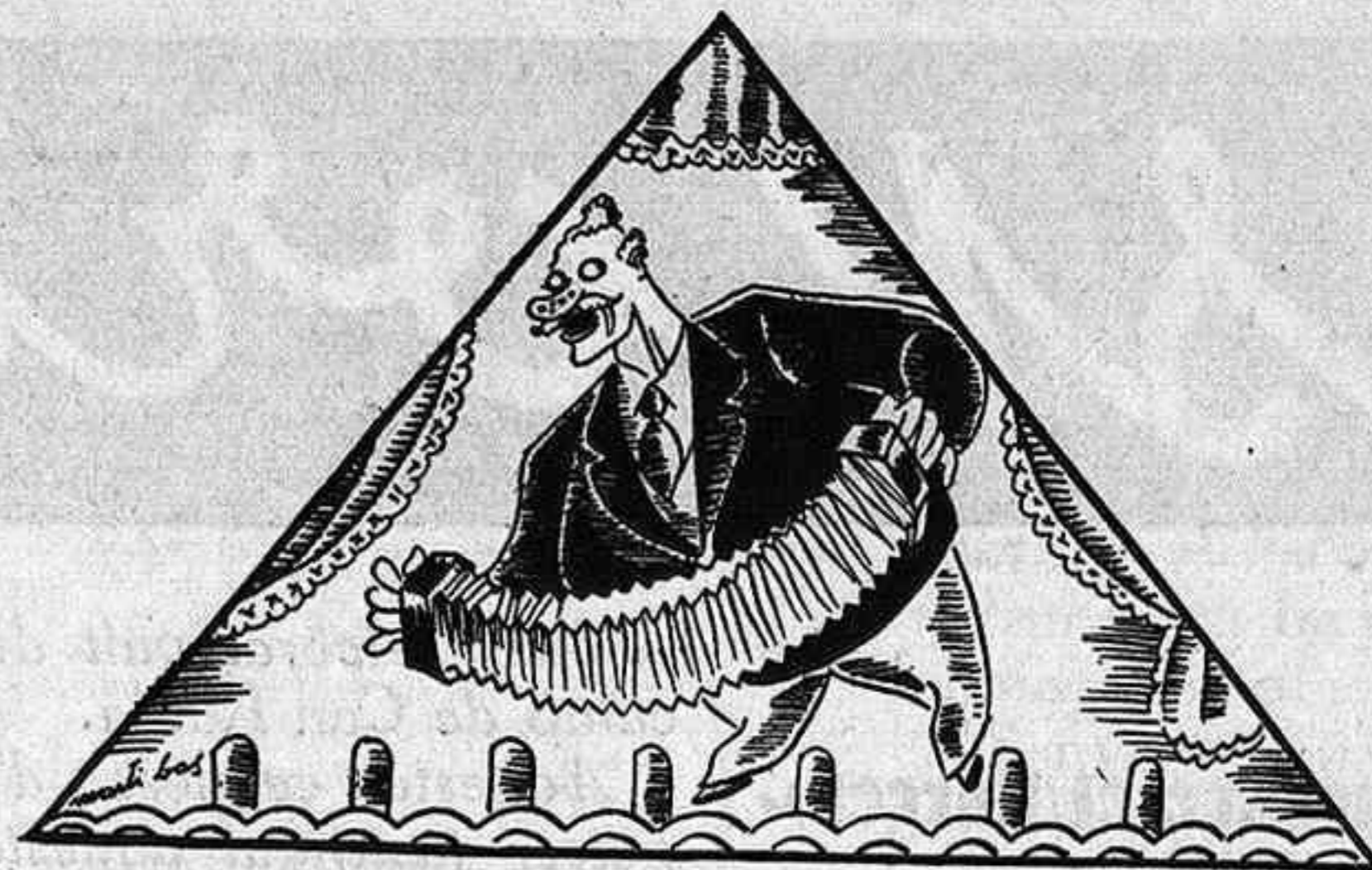
A Mèxic en poc temps ha augmentat de faiso alarmant la criminalitat. Els furts tenen lloc íntimament. A nosaltres què ens contem? No som els interessats...

**

La bona societat baturra es preocupa força dels termes *ultramu-*
dans per a batejar les seves reunions i festes. Ara faran un *afternoon party*. Menjaran un tall de pernil i després donaran el *ricofiveoclock-tearàpitcanvi*. ¡ Com prosperen !

CERQUEU EL CAMI MES CURT
PER ARRIBAR A LA VARA

ADIOS, MUCHACHOS

¡ Adios, muchachos,
compañeros
de mi vida!
Barra querida
de aquellos tiempos,
me toca a mí
hoy, emprender
la retirada
debo alejarme
de mi buena muchachada.
Adios, muchachos,
yo me voy
y me resigno
contra el destino
nadie la talla.
Se terminaron
para mí
todas las farras;
mi cuerpo enfermo
no resiste más.
Acuden a mi mente
recuerdos de otros tiempos,
de los bellos momentos
que antaño disfruté
cerquita de Emiliano
buen compadrito
y de Guerra del Río
a quien tanto idolatré.
Recuerdo que eran vivos
y más lince que Rocha
y yo, ebrio de amores,
les di mi corazón,
mas Alba muy celoso
de sus encantos,
hundiédome en el llanto
me los birló.
Adios, Moreno Calvo,
leal Subsecretario,
con tantas bolas negras
en la picota estás.
Dos lágrimas sinceras
derramo en mi partida
por la barra querida
que nunca me olvidó
y al dar a mis amigos
el adios postrero,
les doy con toda el alma
mi bendición.

Esports

Cronòmetre

Per què va perdre el Barcelona, a Santander, i per què l'Espanyol ha guanyat el Betis.

Haurà sorprès a molts el resultat del partit Ràcing-Barcelona per l'acclaparadora impressió que produeix un quatre a zero, i qui diu aquest resultat, un altre de tan desastrós com aquest, quan l'equip que l'encaixa és de la importància del blaugrana, que porta fama de gran equip i la davantera d'ésser una de les més xutadores d'Espanya. Si hem de dir la veritat, direm que no ens ha sorprès: el Ràcing és equip difícil i que té més coratgia que essència de joc, i el Ràcing, perdent un partit com el que va perdre davant l'Oviedo, havia de reaccionar seguidament, i l'equip més propi per fer-lo víctima de una reacció valenta i aconseguir una reacció moral, si es feia el miracle de vèncer-lo, era el del Barcelona, que acudia al «Sardiner», on el Ràcing acabava d'ésser tan sorollosament batut.

El Barcelona d'enguany, juga amb el convenciment que per ell no hi ha enemic possible i existeix tant aquesta impressió en els seus elements, jugadors, directius i socis del nostre gran club, que el qui s'atreveix a opinar altrament en els òrgans de la premsa sense deixar-se portar per la passió dels íntimament afectes al Barcelona, és titllat de derrotista i fins corre el perill que el creguin més, afecte a l'Espanyol, club rival del seu, perquè tenen la convicció injusta de creure que el qui no miri les coses amb els seus mateixos ulls, ha d'ésser forçosament «espanyolista».

Un exemple d'aquesta apreciació nostra és, per citar un petit cas, certa crema d'un popular diari esportiu feta al Gol de Dalt de Les Corts el dia del Barcelona-Athlètic de Madrid, per creure que s'havia produït «espanyolísticament» en comentar una jugada del partit Espanyol-Bar-

celona, celebrat vuit dies abans al camp de Can Ràbia.

Aquesta ceguesa d'uns i altres potser justifiqui aquesta ensopagada de Santander, que haurem de donar per benvinguda si ha de servir, ara que comença el campionat de Lliga, per fer que l'equip del Barcelona no jugui, creient-se més fort del que certament és, i surti al camp disposat a donar d'ell tot el que sabem que pot rendir quan s'ho proposa.

Parlant amb un jugador del Barcelona, després del partit jugat a les Corts amb el Sevilla i guanyat en els darrers minuts del partit per un resultat afalagador, quan en la resta de l'encontre, per manca de coratge es presentava el resultat indecís, ens digué aquest jugador, el nom del qual ens reservem, aquestes paraules: —Sí; no anem malament; però, a la davantera, havent-hi xut com hi ha, hi manca, en canvi, tenacitat per assetjar amb empenya la porta enemiga i solament es reacciona quan l'enemic empata i el resultat es manté indecís. S'ha de donar tot el que es pot fins que el resultat és segur. Ens ha fet mal el que s'ha dit que seríemampions de Lliga i juguem massa convençuts que no tenim enemic.

A Santander no ha passat res més que això. La indecisió per xutar a gol i atacar a fons la porta contrària, ha fet que l'entusiasme dels davanterers enemics, en llençar-se a la porteria enemiga, dèbilment defensada per la manca d'un porter segur, acabés fent possible un resultat tan aclaparador com el del diumenge. Es veia massa el partit guanyat sabent la desfeta del Ràcing davant l'Oviedo, que el Ràcing, jugant a casa, reaccionà i guanyà el Barcelona.

I tan bé que podria guanyar el Barcelona els partits si els seus davanterers no oblidessin que n'han guanyat molts amb rapidesa i xutant fort i de lluny uns i altres, sense retenir massa la pilota per egoisme de fer un gol i sense cedir-la tampoc obstinadament a Escolà, oblidant-se del xut propi!

¿I del triomf de l'Espanyol? Exactament s'ha de dir el que s'ha dit del Barcelona, tractant-se de xut i de gols al marcador. Davant el Betis van xutar els cinc davanterers; jugada ràpida i xut de deu a quinze metres. Manolín va marcar gols i aparegué com a xutador notable quan ningú no li havia apreciat aquesta condició: ¿Consells de Caicedo? Podria ésser. No és l'Espanyol l'equip complet del Barcelona (quan aquell no juga amb suplents que no arribin a fer oblidar els titulars), però modestament i sense precipitacions es pot fer igual, i potser més, que portant massa aferrada la convicció d'equip invencible.

AQUELL.

Altaveu indiscret

PRONOSTIC DE FUTBOL

No val la pena ni de parlar-ne. Engunay el futbol va més a la deriva que mai i encertar un resultat és cosa per cert ben difícil. No ens atrevim a parlar dels resultats del diumenge, perquè cap d'ells no s'assembla als que nosaltres donàvem. Anem directament a parlar dels de la propera jornada i a donar-ne el pronòstic per veure si arriba dia que aconseguim no discrepar de les disposicions de l'atzar.

Partits per al diumenge:

Barcelona-Oviedo (victòria mínima Barcelona).

Hèrcules-Espanyol: 2-1.

Madrid-Ràcing (victòria mínima Madrid).

Ossassuna-Sevilla: 2-1.

Athlètic B.-València: 4-1.

Betis-Athlètic M.: 2-1.

I ara, esperarem al dessota del paraigua el temporal de diumenge, per veure si vol ésser benèvol envers nosaltres.

* * *

Castellà és campió català de Tennis amb tots els honors, en vèncer en difícil encontre a L. Carles en la final individual dels campionats de Catalunya.

—De vels ja n'hi posen, ja!
—Però transparenten!

JA HA COMENÇAT LA CUA

Madrid, 12. — Aquest matí ha arribat davant la casa de la moneda un home pobrament vestit. Portava una màrfega i un càntir. Ha deixat el jaç a terra, ha fet un tragueta i s'ha posat a dormir. A les onze ha rebut els periodistes i els ha donat la següent referència verbal:

«Senyors: Sóc el primer ciutadà de la República que faig cua, aquest any, per presenciar el sorteig de Nadal. No me'n mouré fins el dia 22 d'aquest mes».

Després ha pintat un cartell que deia: «Llevo 20 horas durmiendo». El número és canviable. Ha penjat el rètol a la paret i ha continuat dormint.

Més Sports...

El partit fou notable per l'emoció, encara que no ho fos per la classe dels finalistes. S'ha de dir que tenísticament passem un xic de crisi.

El partit interregional Catalunya-Castella de hoquei acabà amb el triomf dels nostres per tres gols a dos.

Sembla que de mica en mica ens anem reivindicant de les pallisses que d'un quan temps ençà ens venia clavant Castella en proves esportives.

Andreu va aconseguir èxits com a corredor. La Volta a Sant Andreu fou guanyada esplèndidament pel notable atleta del Barcelona.

El «Nurmi» va guanyar per punts. Nosaltres creiem que guanyà per absoluta majoria de representació, puix que presentava 12 corredors, que són una minoria respectable.

En Micó, aquell boxador que quan el despentin diu prou, tornarà de França per tal de dur-se'n el títol dels lleugers, puix que a París sembla que està fent millors papers que a casa nostra i que el xicot ha pres un xic de confiança.

Si ha perdut aquell vici de combatre fugint, potser sí que aconseguirà guanyar altre cop la confiança que el públic català li ha retirat.

C I N E M A

Per què no? ¿No ofereix la nostra ciutat avantatges importants, que ja voldrien tenir altres grans centres europeus, per la perfecta instal·lació d'estudis cinematogràfics?

Ací la mar és a dues passes, les muntanyes nevades són a prop. Tenim vegetació envejable, aire, espai, sol, un cel blau i les estacions ben marcades.

En fi, tenim tot allò que altres estudis, sàviament atesos, han de produir-se artificialment: la mar, les muntanyes acotonades, un cel de decoració i un sol d'electricitat.

A Madrid hi ha alguns estudis. A Sevilla també. A Barcelona solament un. Veurem si els estudis promesos per certes cases estrangeres s'hi vénen a instal·lar.

¿Hem d'esperar que es decideixin, mentre ací hi ha qui té iniciatives i qui té mitjans?

Tot sigui per la glòria del cinema nacional i a profit d'una branca econòmica de les més importants.

**

D'ACI D'ALLA

Els espectacles que ens ofereixen les pel·lícules d'actualitat són dedicats a escenes militars de tots els països.

L'esdevenidor en terra.

**

Cal tenir també en compte les evolucions de les esquadres angleses, americanes, italianes i franceses, etc.

L'esdevenidor en mar.

**

No cal oblidar tampoc els moviments dels avions militars internacionals.

L'esdevenidor en l'aire.

**

Aleshores l'esdevenidor de tot això ¿serà la guerra?

**

D'un anunci de «La Bandera»: Una gesta del terç. Es coincidència que el faci l'Astòria.

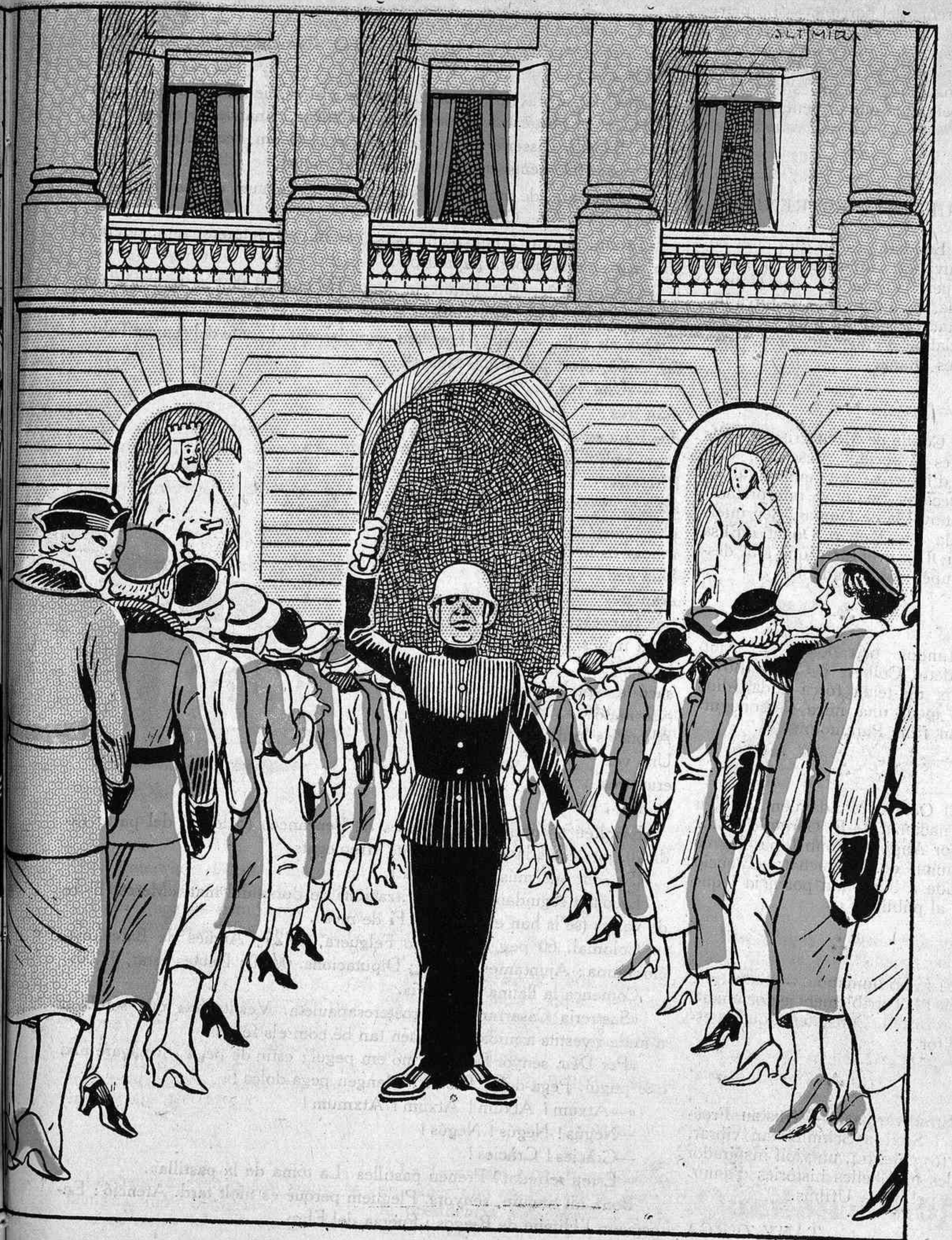
**

«La Nave de Satán». — Una obra ben presentada en la qual es confon un ambient dantesco en una circumstància profundament humana i moderna. Spencer Tracy i Clara Trevor donen a llur interpretació el màxim de realisme. Film de la Fox.

**

—On van aquestes dones?...

—...a l'Ajuntament!

Més Cinema...

«La reina del barrio». — La petita Jane Withers, que ja veiem en «Ojos cariñosos junt amb la xamosa Shirley Temple, es revela una actriu consumada de l'un cap a l'altre de la pel·lícula que presenta la Fox.

**

LES ULTIMES ESTRENES

«La Bandera» és un film molt bo de Duvivier, interpretat brillantment per Annabella i Jean Gabin. La vida, els moviments, la força interpretats des d'un punt de vista essencialment cinematogràfic. Exclusives Diana.

**

«El Conde de Montecristo». — Els Artistes Associats presenten, després d'haver-se fet moltes altres produccions, una nova interpretació de la novel·la de Dumas. Ben interpretada per Robert Donat i Elisa Landi. Les aventures que s'hi desenvolupen són agradables.

**

«Mundos privados». — Amb Claudette Colbert i Charles Boyer ofereix un tema força audaç dins d'un medi una mica desconegut. Es un film Paramount.

**

«El Octavo Mandamiento». — Un film nacional de F. Gargallo (autor de Sor Angèlica) amb Lina Yegros i Ramon de Sentmenat. Emoció elevada a l'enèsima potència i que plau al públic.

**

«El Lobo humano». — Salvatge! Tètric!! Terriblement emocionant, diu el cartell. Constatem aquesta esgarrifor.

**

«Stradivarius». — Gustau Froëlich i Sibil·la Schmitz fan vibrar, del 1673 al 1914, un violí inspirador de les més belles històries d'amor. Una pel·lícula Ufilms.

L'EMMISSIO D'AVUI

Bon dia tinguin, senyors ràdiooients. Què tal, com va? Vaja, vaja... ho celebro! Aquí és l'emissora E.A.3.B.Q. Comencem l'emissió d'avui, divendres i 13.

Tenim la satisfacció de comunicar als nostres oients que a les 12 parlarà davant el nostre micròfon el culte estadista i financer-tècnic-numèric, senyor Bausili. Dissertarà sobre el xiroi tema «Com, fent el cens, he fet dos «cens». (Doscents empleats municipals nous).»

Escoletu, ara, de moment, «But if there are vacuum cleaners», que interpretarà el quintet Quintero.

«Tatxin, tatxan... pim, pem, xxxxx, sstep, stit, tatarere, rere, rerere... Xin, xan, papa, papara papararpa!»

(Això es va repetint durant un quart. De tant en tant se sent una veu rogallosa que canta amb *camelo*.)

Què els n'ha semblat? Escolteu seguidament el conte del senyor Tabletas Gabà, ofert pel Millàs-Raurell:

—«Una vez,

eran tres:

dos franceses

y un inglés.

El inglés

sacó la espada.

¿Lo mató?

Ahora os lo diré:

Una vez

eran tres:

dos franceses

y un inglés.

El inglés

sacó la espada.

¿Lo mató?

Ahora os lo diré:

Una vez

eran tres...

Etc., etc.»

Escolteu a continuació «Pirates de Penzance» (Selecció del partit radical), interpretada per uns quants arreplegats.

(Se sent una música estranya.)

Escolteu seguidament les cotitzacions de Borsa del matí «Mercat lliure de valors (se'ls han endut tots). Fi de mes».

Colonial, 60 per 119; Duro Felguera, 38'25; Aigües de Barcelona, cloramina; Ajuntament, 00'00; Diputacions, 00'00; Deutes estat, 32'00.»

Comença la llauna d'anuncis.

«Sastreria Casarramonamercèteresapauleta. Vestits fets que semblen a mida i vestits a mida que cauen tan bé com els fets.»

«Per Déu, senyor Peguera, no em pegui; estic de pega i li pagaré així que pugui. Pega-dolça Brotau! Mengeu pega-dolça!»

«—Atxum! Atxum! Atxum! Atxmum!»

—Negús! Negús! Negús!

—Gràcies! Gràcies!

—Esteu refredat? Preneu pastilles «La toma de la pastilla».

Bona nit tinguin, senyors. Pleguem perquè és molt tard. Atenció: En-

gegüem l'Himne de Riegos i Fuerza del Ebro.

TANY ZERGA

croniqueta de la setmana

Una frase de Clavé, d'innegable actualitat: L'Alba somriu.

**

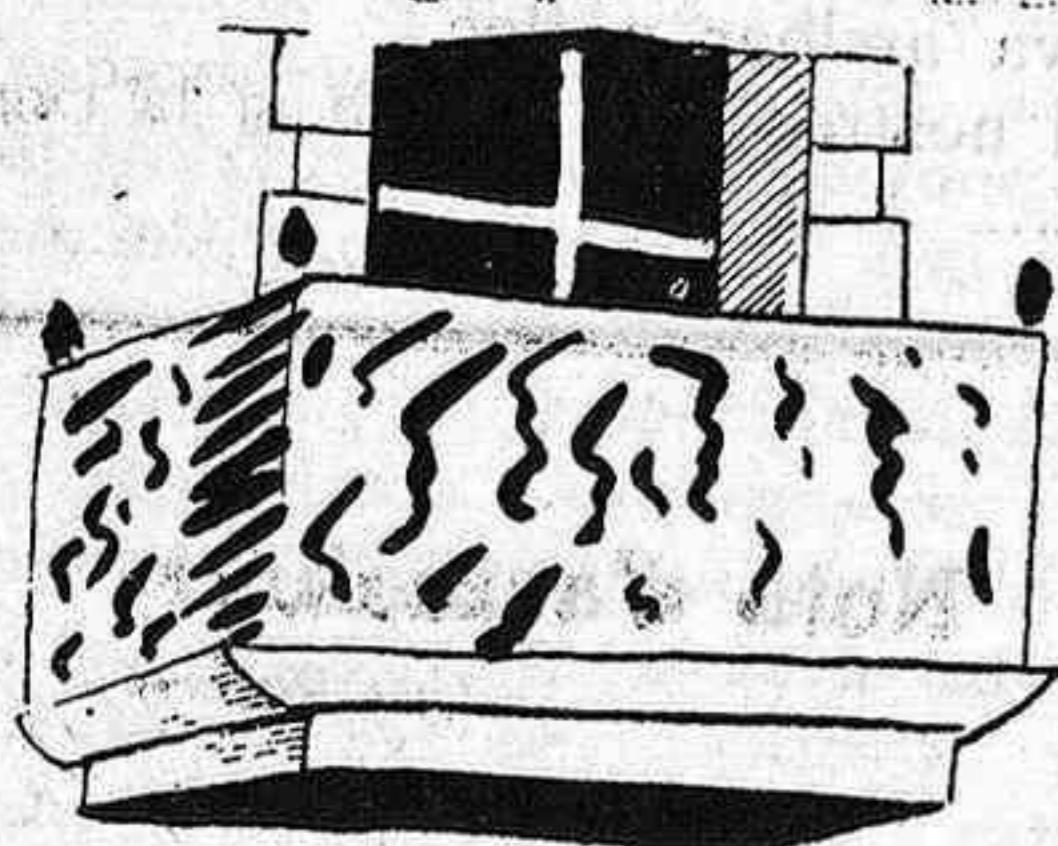
El rector autèntic de la Universitat de Barcelona, senyor Bosch Gimpera, ha donat unes conferències

—A la nostra capital?
—No, a Berlín.
—Ah!!!...

**

Un títol del «Brusi»:
«Los separatistas de U. D. C.»
Vostè, senyor Romeva, vagi conreant certes amistats.

**

l'altre dia al Govern civil, — puix hi havem posat un censor que és un as.»

Naturalment. Amb un as-censor s'arriba molt amunt.

**

Aquell infeliç Ramir de Maeztu es va atrevir, en ple Parlament, a qualificar Pi i Margall de «tonto de remate».

Quines coses li fa dir el seu «sentido reverencial del dinero»!

**

Molts que es feren radicals pel 14 d'Abril, ara se'n penedeixen. I els molesta ésser coneguts amb el nom mofeta de «Los que compraron marcos».

**

Havem llegit que havia declarat davant el jutge senyor Bellon el popular Juanito Pic Salarich. Fins ara, ens havíem cregut que la cosa anava seriosament.

**

Un senyor de la Ceda ha donat una conferència sobre «Nuestro programa regionalista». Ja el coneix. És un regionalisme «bien entendido». Manca saber el que n'opina la Lliga.

**

La Junta del Club Republicano, en saber que en Pic havia dimitit la presidència s'ha apressat a dimitir també.

Són gent molt catòlica. Volem dir que l'haver de fer de «paganos» els esvera.

**

Sessió consistorial. Baralles. En Frígola fa el bot i parteix peres amb l'Ullé.

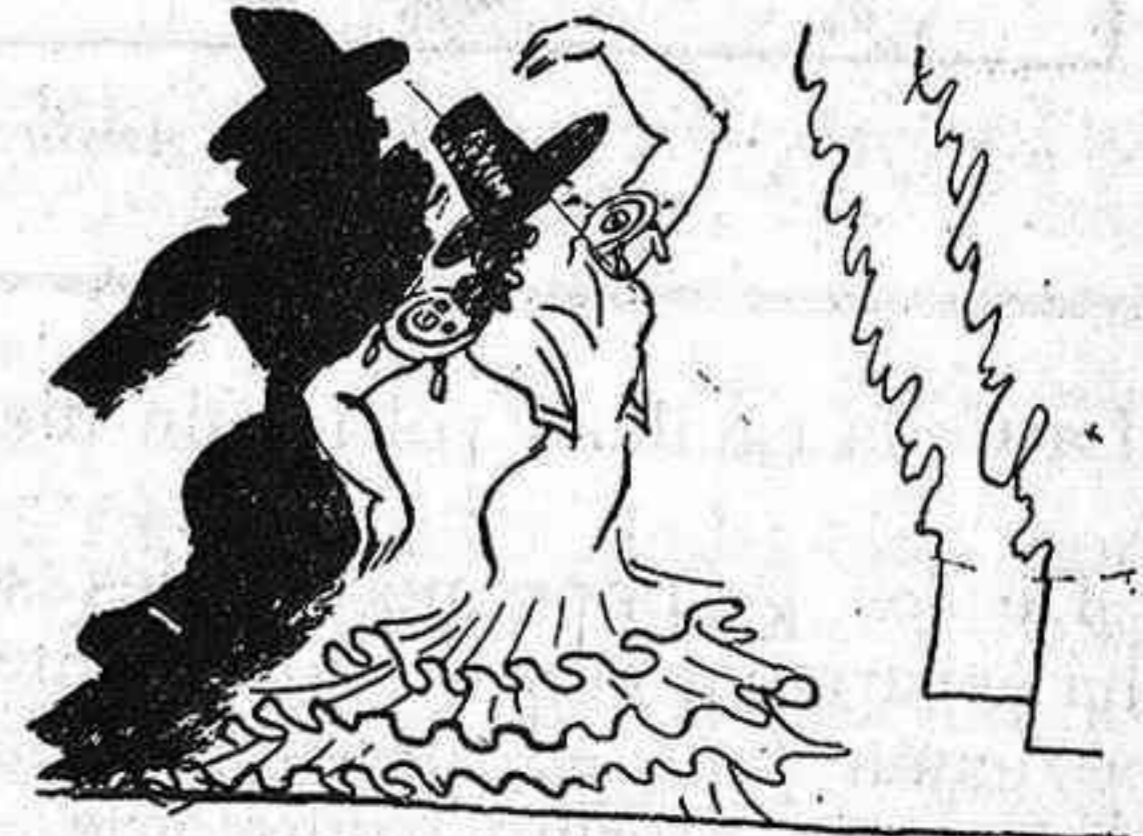
En Torras palesa la gran harmonia que regna en la família. Discussions i més discussions.

I, dominant-ho tot, el comentari xiroi d'en Mateu:
—Doncs, mireu: ja ací m'hi diverteixo força!

**

Molts s'han estranyat que la Carmen Flores torni a les taules. Per què?

No hi han tornat en Chapaprieta, l'Abili Calderon, en Melquides Alvarez i l'Alba?

El «Caballero Audaç» ha treballat al Circ Barcelonès. No s'alarmin. No és aquell!

**

Els metges i altres funcionaris de la Generalitat col·locats pel doctor Huguet han rebut d'aquest amables insinuacions perquè en plegar ell, l'acompanyin dimitint llurs càrrecs.

No cal dir que el Dr. Huguet ha tingut un «èxit».

AVISO:

Quedan 5 hojas

UN QUE NO ES VEU. — Ansia, quina "pedregalada"!

Han vist l'engrescament que palesa «La Veu» davant els decrets de traspàs de serveis?

Els ciutadans que s'han donat compte de la retallada que els esmentats decrets signifiquen, no ho estan pas tant d'engrescats.

¿Què haurien dit a «La Veu» si això que tant els esbogerra hagués estat concedit a l'Esquerra?

**

«El Día Gráfico» ha dedicat una dotzena de ratlles a la nota del Comitè d'enllaç de les Esquerres sobre el Carnet Electoral.

Això ha sorprès els qui coneixen la casa. Tots es creien que no n'hi dedicaria cap.

**

—A què s'assembla l'emperador d'Abissínia a certs polítics de cert partit que no cal esmentar?

—Doncs, que fan «negusiets».

L'altre dia, un amic nostre va sofrir una errada en enviar una lletra a un amic seu de Canet. En el sobre va posar Carnet. I la lletra no va arribar a lloc.

El nostre amic sospita si la censura...

La Ceda catalana vol fer un diari.

De les gestions necessàries se n'ha encarregat el senyor Cascante, que entén tant en periòdics com nosaltres en otorinolaringologia.

Sembla que no els manca més que un petit detall.

Diners!

**

Se'ns pregunta:

—¿Què hi fa en Cèsar Martinnell, tan catalanista, a la Ceda?

Francament, no sabem que respondre. Com no sigui el ridícul.

**

«Diu «La Veu» que l'Esquerra té por d'anar a les eleccions.

No recorda que quan la darrera crisi ministerial, Cambó va dir, en ésser preguntat sobre la solució possible:

«Tot menys eleccions, que fóra una bogeria».

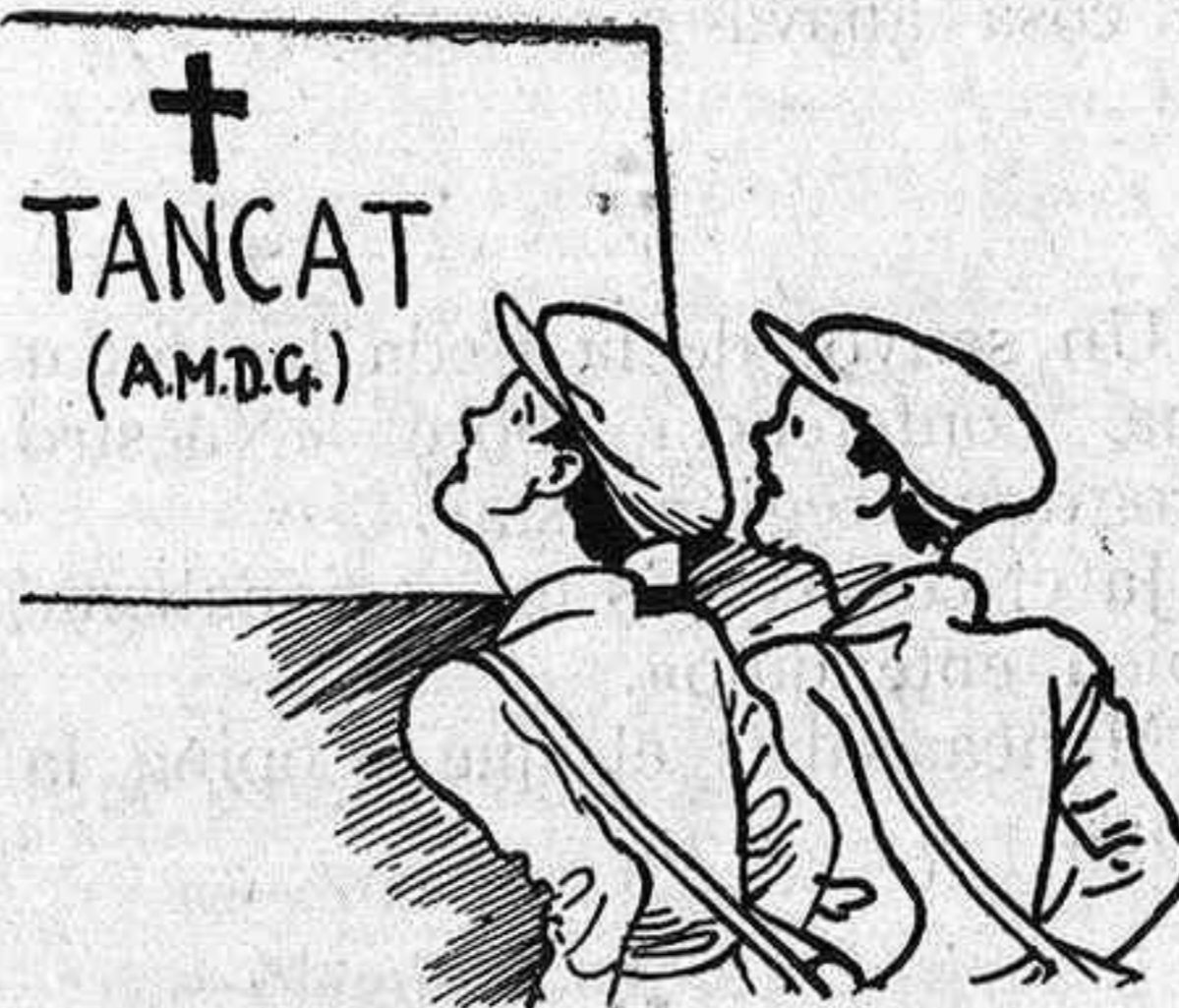
Manuel Brunet ha gosat parlar de Francesc Layret.

I, naturalment, com tot el que toca, hi ha deixat un xic de la seva bava verinosa.

No insistim per raons d'higiene.

**

La «Gaceta» ha publicat la disposició per la qual han d'ésser tornats als jesuïtes, més o menys dis-

fressats, els edificis escolars del carrer de Casp, de Sarrià, del carrer de Rosselló i altres.

**

Nota d'actualitat

(per Robert)

—¡ Quina sessió!

—¡ Amb successió!

CRONICA DE VIATGE

Dia 1.er. Carrer del Coso. Establiments moderns. Cafès luxosos, i confortables. En aquest aspecte Saragossa no és la mateixa de fa sis anys. Va evolucionant força. Sembla que l'esperit temps ha adormit dels aragonesos, al ressò de la lenta jota i tanta vinassa, s'ha despertat i, després de treure's la crosta dels llavis, ha començat a parlar en modern, i una vegada s'ha esbandit la boira del vi negre, els cervells han pensat d'altra forma i els sentiments esquerrans han arrelat, per fi, en aquells individus que comencen a veure-hi clar després de tants anys d'embotiment de capellans i doctrines dretanes d'hipocresia i endarreriment.

Segon dia. L'element esquerrà de la capital d'Aragó es decanta vers un sentit regionalista que l'honora. També al pas que el costum atàvic del mocador al cap, la calça curta i l'espardenya de vetes han anat desapareixent de l'ètnica aragonesa, s'han infiltrat en el cervell i el cor dels saragossans esquerrans, idees de deslliurança i emancipació que no trigaran gaire a prendre cos, i a manifestar-se en un front que caldrà tenir en compte per la seva extensió ensems que pel contingut. Ja saben, ja deuen saber que els catalans de cor són germans de causa, que espiritualment i àdhuc materialment estem al costat dels opressos.

Dia tercer.

Dia quart.

Dia cinquè. Els diaris de Saragossa són de tall panxista, d'aquells de *no em comprometis i deixa'm menjar tranquil*. Algun setmanari de tendència esquerrana neix i torna a morir de mort prematura. L'element de dreta que es creu encara amb drets per a imposar el seu caciquisme, s'ofega tot seguit, i els esquerrans glateixen per un portantveu dels seus sentiments de deslliurança que no acaba d'arribar mai.

Dia sisè. Els teatres a Saragossa funcionen normalment. La gent hi va, i heus ací un motiu més de

—Diu que el sol és ple de taques!
—Deu ésser radical!

simpatia que sentim per la ciutat aragonesa. Actualment hi treballen tres companyies (deixem a part algunes d'aficionats) i totes elles tenen gent.

En aquest aspecte, cal remarcar-ho, ens guanyen.

Dia setè. Les manifestacions culturals es succeeixen amb poca freqüència. L'art modern en totes les manifestacions s'obre pas lentament però aconseguix adaptar-se i fins guanyar un sector remarcable d'adeptes, pintors, escultors, dibuixants, etc.

Saragossa moderna neix ara i es promet llarga vida..

F. O.

ELS DOS-CENTS HOMES D'EN BAUSILI

—Què fa, senyor Bausili? El veig molt preocupat.

—Es que faig el cens.

—Vol dir?

—I ara! Per què se n'estranya?

—Es que tenia entès que vostè feia «dos censos».

—Dos censos?

—No, no: Dos censos. Dos-cents empleats nous!

ESTACIO A (Penedides)

Makallé, dia, 3.—El Negus ha denunciat a la Societat de Nacions que els italians empraven plom en comptes de plom. La nota diu així:

«Profundamente indignado por haber comprobado los técnicos la existencia pan dentro del plomo, lo que ha causado víctimas entre las mujeres y niños...

Hom diu que l'Emperador pensa, en venjança, posarlos plom a dins del pa.

Dessie, 4. — Han volat els avions de la esquadreta. Disesperation d'Espronceda.

El Negus s'ha salvat de miracle, i els avions també.

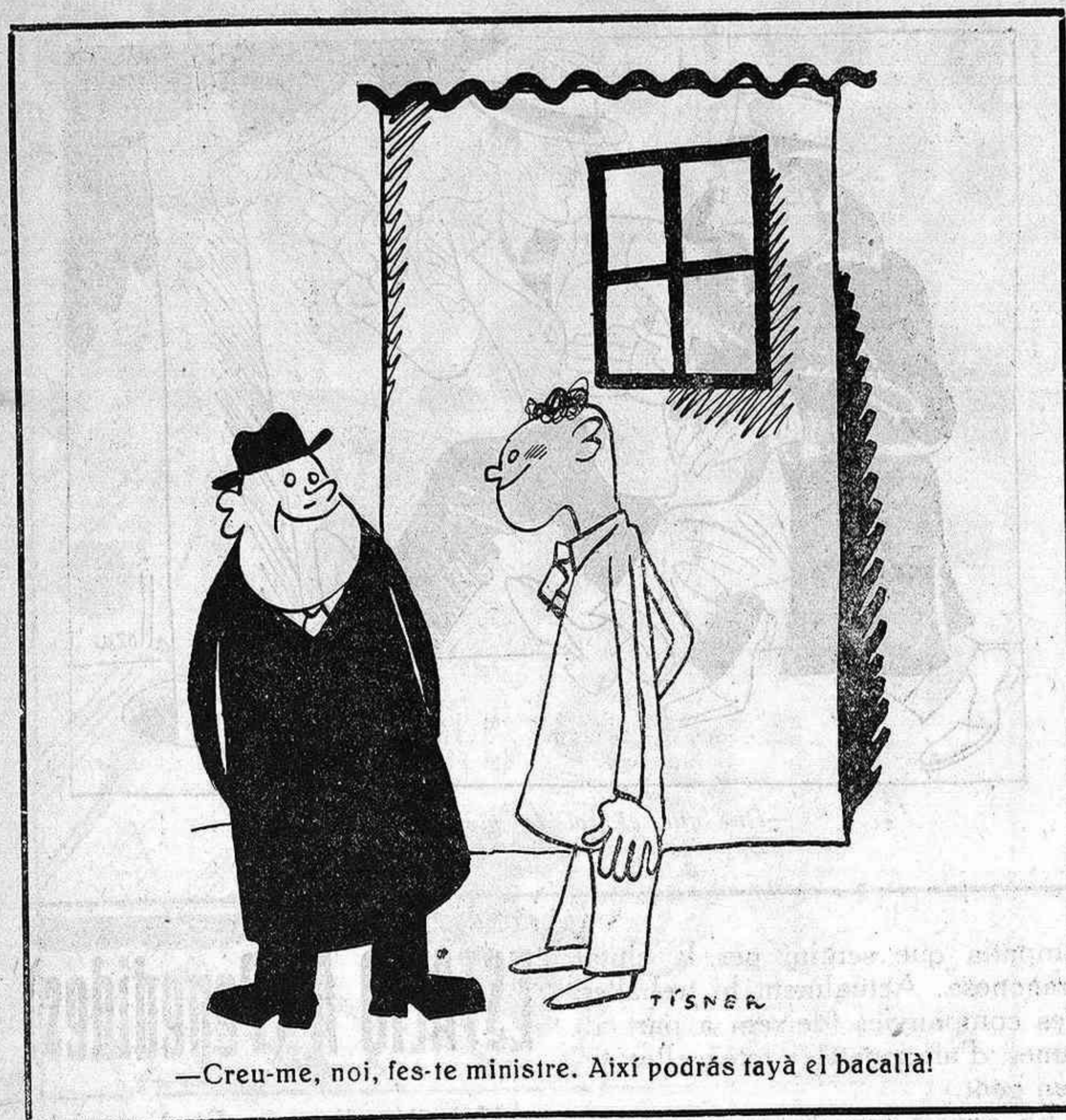
Una «camillera» ha estat ferida de la cama.

Aquesta «camamillerada» dels italians ha indignat la població que estava reunida sota els arbres a dos-cents quilòmetres de la ciutat bombardejada.

Hom diu que la «camillera» és russa.

Hom assegura que la «camillera» és lletra de Màntua. (G. Ah!).

Dessie, 4'50. — El príncep fill de l'Emperador ha estat ferit lleument del braç dret. Com a resultat de la ferida haurà d'anar uns dies amb el braç a l'estil feixista però

—Creu-me, noi, fes-te ministre. Així podràs tayà el bacallà!

amb el dit anomenat del cor, estirat i els dos dels costats arronçats.

Ha sorgit la idea de fer d'aquest gest la salutació antifeixista.

Sud. 5'00. — El ras Seyum ha estat vist per segona vegada d'ençà que ha començat la guerra. Hom diu que demà se'n torna a Caldetes.

Nord. 5'10. — Avui a les 3'30 ha volat per damunt del llac Tana el Graf Zeppelin.

Els etiòpics l'han pres per un dit de Déu que els senyalava la victòria. I han avançat amb ardidesa i han reprès la ciutat de Harrar.

Ualual, 5'11. — S'ha desinflat el dirigible i els abissinis han evacuat Harrar.

Est. 13'5. — Ha desaparegut la Paquet Madrid, corresponsal de Guerra de T. B. O.

Est. 50'77. — Acaba d'arribar en taxi el senyor Adrià Gual.

El Negus ha acollit l'esmentat senyor amb gran manifestacions de joia.

Est. 50'78. — Ha començat a

ploure. Els abissinis estan d'enhorabona.

Adrià Gual ha estat passejat en processó per Addis-Abeba.

Adigrat, 69. — Els tancs italians han avançat proveïts de paraigües i han passat les fileres etiòpiques.

En acabar de passar les fileres han començat a sortir els cargols.

Atxim. — En un dir Jesús! la columna del general Escarfalli ha conquerit Ara Vingui.

Comencen les obres de defensa per tal de deixar la plaça en situació de defensa, car es tem el probable atac etiòpic.

Les tres cases que formen la població d'Atxim han estat desmuntesades per a fer ventalls a les tropes italianes.

Atxim, 35. — També ha arribat a l'autobús de la línia A. B. el senyor Alfons Roure.

Ve de part del... Diluvio.

Atxim, 55. — Les fortificacions que havien començat els italians les han enllestides els abissinis.

Cablegrafiare demà.

ESQUELLOTS

De resultes del divertit, per bé que poc edificant, espectacle de sessió contínua que va tenir lloc la setmana passada al Palau de les Corts, el senyor Lerroux ha quedat més pur que l'alè dels àngels que fan la corona al tron de l'Altíssim, com diríem parodiant les cèlebres frases adreçades fa anys pel marquès de Pidal en parlar de l'arquebisbe Nozaleda.

En canvi, Moreno Calvo, declarat pare de la criatura, el van deixar en situació que els seus païsans, els sevillans, «se las compongan con éh».

I la bala que va embeinar-se Cambó llavors de l'atemptat d'Hos-tafrancs? Ah! Ja sabia prou bé el profeta que sempre va de cucurulla, que el tret no anava per ell, sinó per Nicolau Salmerón.

El cronista que registra fredament el que passa, sense decantar-se a cap banda, no pot menys de registrar uns fets que han succeït cronològicament, l'un darrera l'altre, sense més lligam entre ells que la casualitat i la malícia que els vulgui atribuir els malpensats de mena.

Primer, Straperlo; després, afer Taià; finalment — finalment, per ara, — retorn als jesuïtes dels edificis confiscats.

Alexandre Lerroux, com a bon castís, no llença cap declaració que no vagiicolorada amb una nota taurina. A la vigília del debat a les Corts sobre l'assumpte Taià, digué

El que no va afegir és que havia après les «espantás» del Gallo quan el miura ho és de debó. La prova és que a l'hora de la «verdad», va preferir anar-se'n al llit.

Corresponsal

Aquest número ha estat visat per la censura

Els associats de Don Ale en l'obra exemplar de l'eixamplament de la República, savien qui era el vell emperador del Paral·lel i el flamant virrei de l'Straperl? Sí.

Ignoraven que «ell» era aquell que havia estabilitzat el lema de «geni i figura fins a la sepultura»? No.

Doncs, com quedem? Qui enganyava qui? Ningú. Tots eren... pitjors.

Quan dos diputats radicals, Arrazola i Guerra del Río, van anar l'altra nit a casa del «caudillo» per veure si el feien aixecar del llit, hi va haver un gran ensurt. —Hi ha una parella que demana l'amo...!

No, no era la parella que temien. Per això cal que madurin les nespres i que es buidïn certs locals dignes d'estatjar el campeó indiscutible en certs campionats molt disputats i discutits.

Els radicals de Barcelona han adreçat un afectuós telegrama al seu capità en què li diuen que estava al seu costat en tots els «terrenos». Sobretot si un d'aquests terrenys és una vinya.

L'ex-senglar, ex-director de l'ex-

SANTA LLUCIA

—Em pensava que era cec.

—Sí, creu-t'ho!

paperot «Manos limpias» (netes de què?) i radical 150 per 100 senyor Pérez Madrigal, ha volgut fer un vaitot en defensa del rebost comunal. N'hi ha hagut, però, prou amb que Miquel Maura avisés un secretari de la Cambra de diputats perquè en nom seu digués quelcom a cau d'orella de l'embrollaire ex-comissionista de màquines d'escriure perquè aquest es fiqués el Madrigal entre cames i callés com un Pérez qualsevol.

Diuen que Don Ale s'ha repen-

sat d'allò de retirar-se a la vida privada i pensa, al contrari, fer una activa campanya de propaganda. Encara en vol més de propaganda?

Encara estem esperant, i van cinc vegades, la «vida» i la «hacienda» que esns havia promès i que ens deu el senyor Joan Pic i Pon quan va deixar d'ésser amo de tot.

Diuen que té preparat l'equipatge per fer una llarga temporada a l'estranger. Apa, no s'entretingui. No fos cas que li escapés el tren.

**La
Cuina a Gas
indispensable
a tota
Casa Moderna**

EXPOSICIÓ I VENDA:

APLICACIONES AL GAS

Avinguda Portal de l'Àngel, 20

LLUCIETES

Joventut, bellesa, optimisme... noies d'avui!